

DIN CUPRINS:

Corectare facturi pentru
livrări intracomunitare.
Bunuri lipsă

pag. 5

Ajustare TVA.
Inventariere stoc
de marfă

pag. 7

Vânzare mijloace fixe
sub preț. Tratat fiscal

pag. 8

Reparații mijloc fix în
regie proprie. Monografie
contabilă

pag. 9

Retragerea unui asociat.
Obligații fiscale

pag. 10

Monitorul Contabil

100% siguranță legislativă și maximă economie de bani

Inventarierea patrimoniului – procedura și tratament contabil

Opinia specialistului!

Nu există situație financiară anuală care să exprime fidel realitatea patrimonială a unei entități, a poziției financiare și a performanței sale, fără să țină seama de inventarul elementelor de activ sau pasiv cuprinse în bilanțul contabil.

Inventarierea patrimoniului reprezintă ansamblul operațiunilor prin care se constată existența tuturor elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, cantitativ-valoric sau numai valoric, după caz, la data la care aceasta se efectuează.

Inventarierea se efectuează în conformitate cu prevederile O.M.F.P. nr. 2.861/2009 privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii.

Cine are obligația efectuării inventarierii

Societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile cooperatiste și celelalte persoane juridice au obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii deținute la începutul activității, cel puțin o dată în cursul exercițiului financiar, precum și în cazul fuziunii, divizării sau lichidării și în alte situații prevăzute de lege, cum ar fi:

- la cererea organelor de control, cu prilejul efectuării controlului, sau a altor organe prevăzute de lege;
- ori de câte ori sunt indicii că există lipsuri sau plusuri în gestiune, care nu pot fi stabilite cert decât prin inventariere;
- ori de câte ori intervine o predare-primire de gestiune;
- cu prilejul reorganizării gestiunilor;
- ca urmare a calamităților naturale sau a unor cazuri de forță majoră;

continuare în pagina 2 →

Optimizarea fiscală – o soluție la îndemâna managementului unei firme

În actualele condiții interne, în care aproape toate societățile comerciale se confruntă cu dificultăți financiare din ce în ce mai mari din cauza lipsei forței de muncă, creșterilor repetate ale salariului minim, care au atras după sine majorări de impozite și contribuții la bugetul statului, devine evident că optimizarea fiscală reprezintă cel mai eficient mijloc de supraviețuire pentru firmele mici și de amplificare a profiturilor pentru cele cu potențial bun.

Deși facilitățile fiscale au rămas cam aceleași (scutiri la impozitul pe profit reinvestit, avantaje fiscale ale sponsorizărilor, anumite deduceri fiscale etc.), totuși nu toate firmele profită de acestea, motiv pentru care ne-am gândit să le reamintim.

Unii încearcă metode ilegale cum ar fi sustragerea prin orice mijloace de la declararea sau de la plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat, practicând așa-numita evaziune fiscală.

Este o greșeală fatală în a încerca metode dincolo de prevederile legilor în vigoare, care te expun la probleme judiciare, inclusiv privarea de libertate sau pierderea întregului patrimoniu agonisit cu mari eforturi.

Nu merită să riști atunci când ai la dispoziție instrumente și pârgii legale de optimizare fiscală prin care poți să plătești sume mai mici reprezentând impozite și contribuții sociale, respectând în același timp și legile fiscal-contabile sau financiare în vigoare.

Nu există patron care să nu aibă ca interes al desfășurării unei activități economice cel al maximizării profitului. Devine din ce în ce mai greu să obții un profit chiar și minim, în condițiile în care cheltuielile deductibile la calculul rezultatului fiscal devin tot mai puține, iar sfera veniturilor impozabile se mărește continuu.

Metodele de optimizare fiscală vă pot scăpa de povara plății unor sume uriașe către bugetul de stat prin respectarea strictă a actelor normative în vigoare, dar beneficiind de facilitățile fiscale oferite și adaptând în permanență soluțiile găsite la noua realitate generată de modificările permanente ale legislației fiscal-contabile.

Jordan Jirjica

În ceea ce privește TVA dedusă la achiziția bunurilor constatate lipsă, se aplică regulile privind ajustarea în favoarea statului a acesteia. Ajustarea TVA dedusă se face în conformitate cu art. 304 alin. (1) lit c) din Codul fiscal și punctul 78 alin. (6) lit. a) din normele de aplicare.

În acest context, ajustarea TVA dedusă se face prin aplicarea procentului de TVA în vigoare la data achiziției asupra valorii de cumpărare, respectiv, în cazul de față, ajustarea TVA deduse este de 19 lei, în cazul mărfurilor și de 39 de lei, în cazul obiectelor de inventar.

Înregistrarea contabilă privind ajustarea TVA este următoarea:

635/6588/analitic	=	4428*
ajustare TVA		„TVA neexigibilă”
„Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”/		
„Alte cheltuieli de exploatare”		

* 19 + 39 = 58 lei

ATENȚIE!

Cheltuiala înregistrată în contul 635/6588 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”/„Alte cheltuieli de exploatare” este nedeductibilă fiscal conform art. 25 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Corectare facturi pentru livrări intracomunitare. Bunuri lipsă

Cazuri practice

În cadrul livrărilor intracomunitare efectuate de către societate, o parte din bunuri au fost furate pe parcursul transportului. La client a ajuns marfa în cantitate mai mică decât cea declarată pe factură și CMR. Clientul cere corectarea livrării. Care este procedura de realizare a acestei corecturi (emiterea facturii) din punct de vedere contabil, fiscal și declarativ?

Potrivit prevederilor art. 287 lit. b) din Codul fiscal, baza impozabilă se reduce în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum și în cazul desființării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive/definitive și irevocabile, după caz, sau în urma unui arbitraj;

La pct. 32 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare, în situațiile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop, furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului.

ATENȚIE!

Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.

Potrivit prevederilor art. 330 alin (2), în situațiile prevăzute la art. 287, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi, cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără mențiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de impozitare se majorează, care se transmit și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 287 lit. d).

În cazul menționat se poate asimila cu un refuz cantitativ și se emite factura de stornare pentru cantitatea furată.

ATENȚIE!

Cu privire la marfa furată, va trebui să se stabilească cine are responsabilitatea în privința transportului conform contractului încheiat între părți și condiției de livrare. În situația în care responsabilitatea este în sarcina transportatorului va trebui să se refactureze suma despăgubirii acestei societăți.

În situația în care despăgubirea este facturată, nu se pune problema ajustării TVA deduse inițial sau a cheltuielilor la descărcarea din gestiune a bunurilor furate.

Dacă nu se facturează, atunci va trebui să se aibă în vedere prevederile art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal și prevederile de la pct. 78 din Normele metodologice, respectiv art. 25 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Cu privire la întrebarea de mai sus:

– se emite factura de stornare pentru cantitatea neprimită de

În cadrul unei tranzacții, al unui grup de tranzacții între persoane afiliate, organele fiscale pot ajusta, în cazul în care principiul valorii de piață nu este respectat, sau pot estima, în cazul în care contribuabilul nu pune la dispoziția organului fiscal competent datele necesare pentru a stabili dacă

prețurile de transfer practicate în situația analizată respectă principiul valorii de piață, suma venitului sau a cheltuielii aferente rezultatului fiscal oricărora dintre părțile afiliate pe baza nivelului tendinței centrale a pieței.

Reparații mijloc fix în regie proprie. Monografie contabilă

Un mijloc fix, proprietatea companiei, a fost avariat. Reparația se face în regie proprie: manoperă, piese schimb. Societatea are ca domeniu de activitate service autorizat. Care este monografia contabilă pentru piese și manoperă?

Potrivit pct. 227 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014:

„(1) Cheltuielile ulterioare efectuate în legătură cu o imobilizare corporală sunt cheltuieli ale perioadei în care sunt efectuate sau majorează valoarea imobilizării respective, în funcție de beneficiile economice aferente acestor cheltuieli (de exemplu, influență asupra duratei de viață rămasă a imobilizărilor), potrivit criteriilor generale de recunoaștere.

(2) Entitatea stabilește prin politicile contabile criteriile în funcție de care cheltuielile ulterioare efectuate în legătură cu imobilizările corporale majorează valoarea acestora sau se evidențiază în contul de profit și pierdere”.

Așadar, fiind cheltuieli efectuate în vederea readucerii mijlocului fix la starea inițială, și nu în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici (modernizare), care să conducă la beneficii economice, reprezintă cheltuieli ale perioadei și se înregistrează în contabilitate folosind conturile din clasa 6.

Monografie contabilă:

a) Achiziție piese schimb și alte materiale consumabile:

%	=	401
		„Furnizori”
3024		
„Piese de schimb”		
3028		
„Alte materiale consumabile”		
4426		
„TVA deductibilă”		

Document justificativ: factura

b) Darea în consum (asamblarea) pieselor de schimb și a materialelor consumabile:

6024	=	3024
„Cheltuieli privind piese de schimb”		„Piese de schimb

6028	=	3028
„Cheltuieli cu alte materiale consumabile”		„Alte materiale consumabile”

Document justificativ: bon de consum

c) Cheltuieli cu salariile personalului:

641	=	421
„Cheltuieli cu salariile personalului”		„Personal-salarii datorate”

d) Rețineri din salarii pentru bugetul statului:

421	=	%
„Personal-salarii datorate”		
		444
		„Impozitul pe venituri de natura salariilor”
		315
		„Contribuția de asigurări sociale”
		4316
		„Contribuția de asigurări sociale de sănătate”

e) Înregistrarea contribuției asiguratorii pentru muncă:

646	=	436
„Cheltuieli privind contribuția asiguratorie pentru muncă”		„Contribuția asiguratorie pentru muncă”

Document justificativ: Stat de salarii.

Evaluarea/Reevaluarea clădirilor la sfârșitul anului

Sfaturi utile pentru un contabil de succes

> Reevaluare în scop contabil

Evaluarea imobilizărilor corporale la data bilanțului se efectuează la cost, mai puțin amortizarea și ajustările cumulate din depreciere, sau la valoarea reevaluată, aceasta fiind valoarea justă la data reevaluării, mai puțin orice amortizare cumulată și orice pierderi din depreciere cumulate. Prin derogare de la evaluarea pe baza principiului costului de achiziție sau al costului de producție, entitățile pot aplica tratamentul alternativ de evaluare, procedând la reevaluarea imobilizărilor corporale existente la sfârșitul exercițiului financiar, astfel încât acestea să fie prezentate în contabilitate la valoarea justă, cu reflectarea rezultatelor acestei reevaluări în situațiile financiare întocmite pentru acel exercițiu.

Tratamentul contabil de bază constă în prezentarea imobilizărilor corporale în bilanț la valoarea de intrare, mai puțin ajustările cumulate de valoare.

Principalele aspecte privind reevaluarea imobilizărilor corporale cuprinse în reglementările contabile se referă la:

- stabilirea valorii juste a imobilizărilor;
- frecvența reevaluărilor;
- înregistrarea contabilă a rezultatului reevaluării;
- tratamentul ajustărilor de valoare aferente imobilizărilor reevaluate;
- tratamentul contabil al surplusului din reevaluare;
- cerințe de prezentare a informațiilor.

Stabilirea valorii juste a imobilizărilor se realizează pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de evaluatori autorizați, potrivit legii. Reevaluarea se aplică simultan asupra întregii categorii din care face parte imobilizarea corporală, pentru a se evita reevaluarea selectivă și raportarea în situațiile financiare anuale a unor valori care sunt o combinație de costuri și valori calculate la date diferite. Ca urmare, dacă un activ imobilizat este reevaluat, toate celelalte active din categoria din care face parte trebuie reevaluate. O categorie de imobilizări corporale cuprinde active de aceeași natură și utilizări similare, aflate în exploatarea unei entități. Exemple de categorii de imobilizări corporale sunt: terenuri, clădiri, mașini și echipamente, nave, aeronave etc.

Reevaluările trebuie efectuate cu suficientă regularitate, astfel încât valoarea contabilă să nu difere substanțial de cea care ar fi determinată folosind valoarea justă de la data bilanțului.

Reevaluarea mijloacelor fixe nu mai este obligatorie din punct de vedere contabil. Fiind vorba despre o politică contabilă, ține exclusiv de conducerea entității dacă acest tratament se menține ori se modifică. Punctul 62 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, permite modificarea politicilor contabile la inițiativa entității cu justificarea acestei decizii și prezentarea acestei justificări în Notele explicative la Situațiile financiare.

> Evaluarea clădirilor în scop fiscal

Din punct de vedere fiscal, potrivit art. 460 alin. (6) din Codul fiscal, valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, după la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. Conform punctului 39 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării și reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință și nu se înregistrează în evidențele contabile.

Astfel, se poate concluziona că reevaluarea clădirilor din punct de vedere contabil și evaluarea acestora în scop fiscal sunt operațiuni diferite.

Dacă prin politicile contabile societatea a optat pentru reflectarea în contabilitate a imobilelor la valoarea reevaluată, entitățile care aplică tratamentul alternativ de evaluare procedează la reevaluarea imobilizărilor corporale existente la sfârșitul exercițiului financiar, astfel încât acestea să fie prezentate în contabilitate la valoarea justă, cu reflectarea rezultatelor acestei reevaluări în situațiile financiare întocmite pentru acel exercițiu, pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de evaluatori autorizați, potrivit legii.

Deosebit de important este faptul că, dacă un activ imobilizat este reevaluat, toate celelalte active din categoria din care face parte trebuie reevaluate. Evaluarea clădirilor o dată la 3 ani în scop fiscal are drept obiectiv determinarea valorii impozabile a clădirii. În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.

